

Kjære venner!

Andre helga i mars dro vi på tur til Maki, der holder Mursi folket til. Mursi folket er halvnomader og lever hovedsakelig av storfe og dyrking av et kornslag som heter sorghum, de har også fått øynene opp for turisme. Turister som tar bilder av dem, gjerne etter at de har malt og "pynta" seg mer enn vanlig, er en god inntektskilde. De selger også sine karakteristiske leppeplater og armbånd.

Vi har blitt kjent med misjonærene som bor i Maki, de er tyske, australske og fra USA/Etiopia, de jobber for SIM, Serving In Mission. Vi har også fått god kontakt med en som heter Melisha, han jobber som tolk på klinikken der og snakker veldig bra engelsk.

Vi reiste sammen med Bjarte sine foreldre og Tore og Toril Gauperaa, det var en spennende og opplevelsesrik tur. Det er ca. 7 mil å kjøre fra Jinka, veien var tørr og fin og vi brukte ca. tre timer på å kjøre dit. Vi kjører gjennom Mago parken, som er en nasjonalpark, der skal det være både løver, elefanter, sjiraffer og sebraer, men vi så bare noen bavianer og små antilope dyr.

Vennebrev - mars 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia

Vi synes vi hadde det varmt i Jinka, med godt og vel 30 grader, men der viste nok gradestokken 10 grader mer, så det var bare å drikke mye.

Melisha tok oss med på en tur rundt i området, vi hilste på noen av familien hans og fikk se hvor de bodde. Japanerne har bygd skole der, for to - tre år siden, det var en fin skole med ca. 150 elever fordelt på tre klassetrinn, det var elever i alle aldre.

Vi besøkte også en liten Mursi landsby, det er ganske rart å møte folk som har en totalt annerledes kultur enn vi og som har et språk vi ikke skjønner et eneste ord av, men vi lærte å hilse på Mursi språket. Mursi kvinnene har helt kort hår og synes vi var litt rare med det lange håret, de synes vi burde klippe oss. Dr. Tore og dr. Bjarte var i aksjon og så til noen syke der, vi hadde med oss to pasienter tilbake til sykehuset i Jinka.

Søndagen fikk vi være med å feire gudstjeneste, det er stort å få være sammen om å lovprise og takke Gud. Selv om vi ikke forstår så mye av språket, har vi samme Gud og Far og er brødre og søstre på en spesiell måte. Ragnar, Bjartes far, fikk komme med en hilsen på gudstjenesten. Gjennom uka har de bibelgrupper sammen med evangelisten og misjonærene der og om søndagen er det en av

Vennebrev - mars 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia

de eldste i menigheten som preker. Gudstjenesten var utendørs, på venterommet til klinikken, det var 50 - 70 mennesker på gudstjenesten og i menigheten var det ca. 150. De fortalte at mange var interessert i å høre om Jesus og lære mer om det som står i Bibelen. Det var en flott tur til et flott folk!

I Jinka er vi så heldige å ha desentralisert skole, mens den norske skolen ligger i Addis Abeba, kan Juliana likevel få undervisning i Jinka.

Dette er den flotte skolen og her trivs både lærere og elev godt. Mamma har prøvd seg som lærer og det gikk riktig bra, men det er selvfølgelig stor stas når Elisabeth kommer fra Addis.

Annen hver måned reiser vi til Addis i ca. 14 dager, da er det felles skole der for alle elevene.

Vennebrev - mars 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia

Her har Elisabeth og Juliana faget Mat og Helse, de har invitert alle på området her til pannekake dessert etter middagen, det smakte deilig.

Den siste måneden har Bjarte jobbet mye på sykehuset. Etter at legene Kiserud og dr Klungsøyr reiste har det blitt lange dager på sykehuset og få timer hjemme med familien. Vi er svært takknemlige for at dr Tore Gauperaa er her og hjelper til. Det er også begynt en nyutdannet etiopisk lege på avdelingen, det er veldig flott!

Arbeidet på sykehuset er faglig utfordrende og spennende, samtidig som det åpner for kontakt og vennskap på en helt unik måte med stammefolkene rundt byen.

Dagen på sykehuset begynner klokken 08.00 med andakt, oftest er det sykehusevanglisten GebreMichael som holder denne. Senere på dagen går han rundt og snakker med pasienten.

Etter andakten går vi visitt først på gynekologisk og føde/barselavdelingen. Her ligger mødre som skal føde, har født, etter keisersnitt og av og til fistelpasienter. Ofte er det kvinner der som har mistet barnet etter en hard fødsel, men morens liv kan vi som nesten alltid berge, selv om noen utvikler komplikasjoner som for eksempel fistler (hull mellom urinblære og skjede).

Fra fødeavdelingen

Etter at vi har gått visitt på føde/barsel avdelingen går vi til kirurgisk avdeling. Her er det 28 senger og som regel er de fleste belagt.

Visitt på kirurgisk avdeling med dr Yared, dr Bjarte, dr Tore og sykepleier Toril

Visitt gangen tar ca en time, deretter har vi før lunsj operasjoner og polikliniske pasienter innimellom.

Sykehuset har ett potensielt opptaksområde på en halv million mennesker, så det er mange ulike lidelser pasienten har når de kommer til sykehuset. Det er vanskelig og ofte umulig å sende pasienter videre til andre sykehus, så vi møter daglig store faglige utfordringer. Ett unntak når det gjelder å sende vekk pasienter er fødselsskadene, det er et stort sykehus i Addis Abeba som bare opererer fødselsskader, dit sender vi rett som det er pasienter.

Til sykehuset kommer det ofte ulike skader, fallskader, bruddskader, brannskader, stikkskader (kniv og spyd), skader etter slagsmål, brudd på hjerneskalen er relativt vanlig, og av og til skuddskader. De vanligste operasjonene er keisersnitt, sårrevisjoner, hudtransplantasjoner, og diverse mage/tarm operasjoner. En del brudd opererer vi også, men det er vanskelig, både på grunn av infeksjonsfare med plater og skruer inne i kroppen og fordi vi ikke har røntgen apparat på operasjonsstuen.

Operasjon for brudd på hodeskallen, for lårbensbrudd og for fødselskade

Fra 12.30 (som regel ikke før 13.00) har vi lunsjpause frem til 14.00. Da får vi en liten hvil før vi fortsetter etter lunsj med nye operasjoner og polikliniske pasienter. Dagene varer som regel frem til 18.00 og av og til enda lengre. Nattarbeid er det heldigvis ganske lite av.

Før sykehuset kom hit, døde det mange pasienter, av skader, i barsel, og annet som vi hjemme i Norge ikke tenker på som større ting. Som en ung gutt sa til dr. Petter Klungsøyr: Før døde folk, nå overlever de. Å ha et fungerende helsevesen er et stort gode som vi hjemme i Norge tar for gitt, (og kanskje ofte liker å klage over) her i Jinka betyr det liv eller død for folket og det at misjonen kan støtte opp om dette arbeidet og at vi får lov til å være en del av dette arbeidet er stort og føles meningsfullt.

Nylig var vi innom museet i Jinka, der så jeg bilder fra arbeidet til en tradisjonell behandler. Ved sykdom slaktet de en geit eller sau, hvis pasienten var alvorlig syk, kanskje ei ku. Så tok de ut innvollene og ved å undersøke dyrets innvoller kunne behandleren si hvem i familien til den syke som måtte ofre buskap for å blidgjøre åndene. Avstanden fra en slik sykdomstilnærming og til moderne medisin er stor.

Nettopp kirurgi gjør at folk ofte ser resultatene raskt, pasientene blir friske etter operasjonene (forhåpentligvis). Å arbeide som kirurg blant folket her er for meg å forsøke å vise et bilde av Jesu kjærlighet til alle mennesker. Ved å hjelpe folk med den fysiske nøden vil vi peke på Jesus som den store legen som hjelper med den evige frelsen.

Nå som påsken er her, vil vi minne om versene fra profeten Esaias, 53. kapittel versene 4 og 5:

*Sannelig, våre sykdommer har
han tatt på sig, og våre piner har han
båret; men vi aktet ham for plaget,
slått av Gud og gjort elendig.*

*Men han er såret for våre over-
tredelser, knust for våre misgjerninger;
straffen lå på ham, for at vi
skulde ha fred, og ved hans sår har
vi fått lægedom.*

Vennebrev - mars 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia

Vi har nå fått vite at Bjarte får arbeidstillatelse og at det vil komme en etiopisk kirurg etter dr Gauperaa, dette takker vi Gud for.

Be for:

- Arbeidet på sykehuset, at vi må klare arbeidspresset og utfordringene
- Bannafolket, der kongens kone nylig ble utskrevet etter en større operasjon, og kongen og folket er åpne for evangeliet
- Fred i Etiopia og Somalia

IKKE SEND EPOST MED VEDLEGG STØRRE ENN 250 kB

Mange hilsener fra

Helen, Bjarte, Juliana og Johannes

